

EL PERFIL DE

Josep Piqué, un liberal 'ma non troppo'

■ Els joves *yuppies* dels 80 ja no són tan joves, i alguns ja no són tan *yuppies*. Josep Piqué afirma que el *boom* especulatiu de la dècada passada ha estat tota una lliçó. Una lliçó que ha hagut d'aprendre en carn pròpia, des de la presidència d'Ercros. Piqué ha dedicat esforços i patiments a fer-la reflotar i sembla que ho va aconseguint. Nogensmenys, no creu que, la lliçó, l'hagin apresat tots els seus companys de generació. Afirma que "encara es mantenen idees ultraliberals". Ell se situa més a l'esquerra. Defensa l'estat del benestar, per més que calgui reformar-lo. I pensa que els dogmatismes, sovint, impedeixen de veure la realitat. Afable, dialogant, honest i amb una gran capacitat de treball, aquest vilanoví de quaranta anys té al darrere una trajectòria més que brillant. A la Universitat compaginà Dret i Econòmiques, aquesta, amb nota d'excel·lent i premi extraordinari de llicenciatura. Professor titular a la Facultat d'Econòmiques, és cridat el 86, amb només trenta anys, per l'aleshores conseller Joan Hortalà, a ocupar la direcció general d'Indústria. Molts el col·locaven ja entre el grup de joves executius cridats a ser el recanvi generacional dins de Convergència, al costat de promeses com Artur Mas, Jaume Roma o Carles Vilarrubí. Però al 88 De la Rosa el fitxa perquè intervingui en la fusió de Cros i ERT. Al 91 passa a

ARXIU

ser el conseller delegat d'Ercros i al 92 –quan esclata la bomba de rellotgeria, l'empresa fa suspensió de pagaments i Torras-Kio i els anteriors gestors se'n desentenen–, gairebé heroïcament, s'avé a assumir-ne la presidència. Ara, després de la difícil reconversió, Ercros s'ha quedat només amb la divisió química, ha començat a donar beneficis i aquesta mateixa setmana passada feia un pas decisiu en el relançament, amb una ampliació de capital de 5.000 milions.

Piqué compagina des de fa uns mesos les regnes d'Ercros amb la presidència de l'influent Cercle d'Economia, un fòrum en el qual cohabitaven tendències ideològiques molt diferents sota un mateix paraigua. Un *lobby* estrictament econòmic, o gairebé. Però també, segurament, un banc de proves per a ell, que mai no ha descartat de tornar a la vida política. Més, reconeix que l'apassiona.

■ Alguns rumors indiquen que la decisió del govern espanyol de rebaixar un 5% l'impost de matriculació dels cotxes de menys de 1.600 cc a partir del primer de gener tenia una raó amagada. El ministre d'Economia va argumentar que la rebaixa fiscal tenia el propòsit d'ajudar a incrementar les vendes i el sector en general. Però es rumoreja que el govern de González va adoptar aquesta mesura perquè figurava en el programa econòmic del PP i era una bona ocasió per a prendre aquest as que Aznar tenia a la màniga.

■ El president de Telefònica, Cándido Velázquez, ha deixat bocabadats als valencians. Després d'entrevistar-se, el dia 9, amb el president de la Generalitat valenciana, va posar en dubte la utilitat de la Torre de Telecomunicacions de València. Ara hi ha expectació per a saber què li va prometre Velázquez, perquè el govern anterior, de Joan Lerma, era a punt de signar un acord per renegociar la tarifa telefònica de l'administració autonòmica, paral·lel a una inversió de la Telefònica, de 3.000 milions de pessetes, a la Ciutat de les Ciències.

■ Per causa de les tempestes de neu dels EUA els empresaris de les Salines de Torrevella han rebut diverses ofertes de compra que ja pugen a 200.000 tones de sal que hauran de servir abans de final de mes.

El joc al Principat durant 1995

